

Još primjera rekurzija

- Nekoliko jednostavnih primjera rekurzija s predavanja:
 - Rekurzivno traženje indeksa člana u polju
 - Rekurzivno traženje indeksa člana u polju s ograničivačem
 - Rekurzivno traženje najvećeg člana polja
 - Rekurzivno traženje najvećeg člana polja – strukturirano
 - Primjer neispravne rekurzije

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <string.h>
#define MAXA 15

// ispis znaka c u zadanoj duljini n
void nznak (int c, int n) {
    while (--n >= 0) putchar(c);
}

// ispis polja
void ispisi(int A[], int n) {
    int i;
    printf("\n");
    for (i = 0; i < n; i++) printf(" A[%d]",i);
    printf("\n");
    for (i = 0; i < n; i++) printf("%5d", A[i]);
    printf("\n");
}
```

```

// Rekurzivno trazenje indeksa clana u polju
int trazi (int A[], int x, int n, int i) { // A-polje, x-trazeni, i-indeks od kojeg se trazi
    int ret;
    nznak(' ', i*5); printf("^^^^^\n");
    if (i >= n)
        ret = -1;
    else if (A[i] == x)
        ret = i;
    else
        ret = trazi (A, x, n, i+1);
    nznak(' ', i*5); printf("%5d\n", ret);
    return ret;
}

```

```

// Rekurzivno trazenje indeksa clana u polju s ogranicivacem
int trazi1 (int A[], int x, int i){
    int ret;
    nznak(' ', i*5); printf("^^^^^\n");
    if(A[i] == x)
        ret = i;
    else
        ret= trazi1 (A, x, i+1);
    nznak(' ', i*5); printf("%5d\n", ret);
    return ret;
}

```

```
// Rekurzivno trazenje najveceg clana polja
```

```
int maxclan (int A[], int i, int n) {  
    int imax;  
    if (i >= n-1)  
        return n-1;  
    imax = maxclan (A, i + 1, n);  
    if (A[i] > A[imax])  
        return i;  
    return imax;  
}
```

```
// Rekurzivno trazenje najveceg clana polja - strukturirano
```

```
int maxclan1 (int A[], int i, int n) {  
    int imax, ret;  
    printf ("max(%d) -> ", i);  
    if (i >= n-1) {  
        printf ("\n");  
        ret = n-1;  
    } else {  
        imax = maxclan1 (A, i + 1, n);  
        if (A[i] > A[imax])  
            ret = i;  
        else  
            ret = imax; }  
    printf ("<- max(%d)=%d ", i, ret);  
    return ret; }
```

```
// macro naredba za vecu od dvije vrijednosti
#define maxof(a,b) ((a) > (b) ? (a) : (b))
```

```
// Funkcija s macro naredbom koja vraca vrijednost najveceg clana
```

```
int maxclan2 (int A[], int i, int n) {
    int m;
    if (i >= n-1) return A[i];
    m = maxclan2 (A, i + 1, n);
    return maxof(A[i], m);
}
```

```
// Primjer neispravne rekurzije
```

```
int los (int n, int *dubina) {
    int r;
    (*dubina)++;
    printf ("n = %d, dubina rekurzije = %d\n", n, *dubina);
    if (n == 0)
        r = 0;
    else
        r = los (n / 3 + 1, dubina) + n - 1;
    return r;
}
```

```

void main () {
    int A[MAXA], x, i, n, dubina;
    FILE *fi;
    fi = fopen ("UlazZaRekurzije.txt", "r");
    if (!fi) exit (1);
    n = 0;
    while (n < MAXA - 1 && fscanf (fi, "%d", &A[n]) != EOF)    n++;
    fclose (fi);
    ispisi (A, n);
    printf ("Upisite vrijednost za x ="); scanf ("%d", &x);
    printf ("\nRekurzivno trazenje indeksa clana\n");
    ispisi (A, n);
    if ((i = trazi (A, x, n, 0)) < 0) {
        printf ("Vrijednost %d ne postoji u polju\n", x);
    } else {
        printf ("A [%d] = %d\n", i, A [i]);    }
    printf ("\nRekurzivno trazenje ... s ogranicivacem\n");
    A [n] = x; // postavljanje ogranicivaca
    ispisi (A, n+1);
    if ((i = trazi1 (A, x, 0)) == n) {
        printf ("Vrijednost %d ne postoji u polju", x);
    } else {
        printf ("A [%d] = %d\n", i, A [i]);    }
}

```

```

printf ("\nRekurzivno trazenje najveceg...\n");
ispisi(A, n);
if ((i = maxclan (A, 0, n)) != maxclan1 (A, 0, n)) {
    printf ("Pogreska: Strukturirana i nestrukturirana funkcija daju razlicite rezultate!\n");
    exit (0);
}
printf ("\nNajveci clan A [%d] = %d\n",i, A [i]);
printf ("Funkcija s macro naredbom je nasla najveci clan %d\n", maxclan2 (A, 0, n));

printf ("\nPozivam neispravnu rekurziju\n");
dubina = 0;
printf ("Upisite vrijednost za n =");
scanf ("%d", &n);
i = los (n, &dubina);
printf ("\ni = %d", i);
exit(0);
}

```

Algoritam binarnog pretraživanja

- Za pretraživanje uzlazno sortiranog polja koristimo algoritam koji je bitno efikasniji (brži) od linearnog pretraživanja. Njegov rad opisat ćemo na primjeru:
- Pretpostavimo da u *sortiranom* polju
2, 5, 7, 8, 10, 17, 19, 23, 25, 27, 33, 35, 36, 40, 42, 45, 53
tražimo element 17.
- Prvo pogledamo element koji se nalazi u sredini polja (to je element 25) i usporedimo ga s brojem kojeg tražimo (broj 17). Kako je 17 manji od 25, zaključujemo da se 17 nikako ne može nalaziti desno od 25 (jer je polje uzlazno sortirano!) pa elemente 27, 33, 35, 36, 40, 42, 45, 53 ne trebamo niti gledati – svi su oni veći od 17. Stoga u drugom koraku gledamo samo podniz koji se nalazi lijevo od 25:
2, 5, 7, 8, 10, 17, 19, 23
- Sada pogledamo srednji element ovog podniza. Srednji element u ovom slučaju je 8. Kako je 17 veći od 8, zaključujemo da se 17 nikako ne može nalaziti lijevo od srednjeg elementa 8, pa elemente lijevo od 8 (2, 5 i 7) ne moramo ni gledati, nego u trećem koraku gledamo podniz desno od 8:
10, 17, 19, 23
- Pogledamo srednji element ovog podniza. No, srednji element je upravo jednak traženom elementu 17, pa algoritam završava s radom jer je pronašao ono što je tražio.


```

#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
int BinarySearch(int a[], int length, int key);

void main(){
    int n, i, k;
    int *niz;
    int rezultat;
    printf("Unesi duljinu polja:\n");
    scanf("%d",&n);
    if ((niz = (int *)malloc(n*sizeof(int))) == NULL) {
        printf("Greska u alociranju memorije !");
        exit (1);
    }

    for(i = 0; i < n; i++)
        niz[i] = 2*i + 1;
    printf("Elementi niza su:\n");
    for(i = 0; i < n; i++)
        printf("%d ", niz[i]);

    printf("\nUnesi element pretrage: ");
    scanf("%d", &k);
    rezultat = BinarySearch(niz, n, k);
}

```

```
if (rezultat == -1)
    printf("Uneseni element se ne nalazi u nizu!\n");
else
    printf("Uneseni element se nalazi na poziciji %d", rezultat+1);
system("PAUSE");
}
```

```
int BinarySearch(int a[], int length, int key) {
    int left = 0;
    int right = length - 1;
    int middle;
    do {
        middle = (left + right) / 2;
        if (a[middle] == key)
            return middle;
        else if (a[middle] < key)
            left = middle + 1;
        else
            right = middle - 1;
    } while (left <= right);
    return -1;
}
```

- Efikasnost algoritma pretraživanja:
- Da bi pronašli traženi element u sortiranom nizu duljine $n=2^m$ koristeći algoritam binarnog pretraživanja potrebno je u najgorem slučaju $m+1$ korak
- $2^m \rightarrow 2^{m-1} \rightarrow \dots \rightarrow 2^1 \rightarrow 2^0$ koraka
- Za niz duljine $2^{m-1} < n < 2^m$ potrebno je također najviše $m+1$ koraka

- Za pronalaženje elementa u nizu duljine n upotrebom linearnog pretraživanja potrebno je u najgorem slučaju n koraka

- Npr. $n=128$, algoritam binarnog pretraživanja treba maksimalno 8 koraka, a algoritam linearnog pretraživanja 128 koraka

Pronalaženje najvećeg elementa u nesortiranom polju

- Napisati program koji će pronaći najveći broj u polju slučajno generiranih cijelih brojeva. Generirane brojeve ispisati u datoteku.

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <time.h>
#include <limits.h>
#define N 100

int main() {
    short int a[N], max, i;
    FILE *fpout;

    if ((fpout=fopen("proba.txt","w"))==NULL) {
        printf("Greska u otvaranju datoteke!\n");
        exit(1);
    }
```

```
printf ("Generirat cu %d brojeva izmedju 0 i %d\n",N,SHRT_MAX/N);
```

```
srand(time(NULL));
```

```
for(i = 0; i < N; i++) {
```

```
    srand(time(NULL)/rand());
```

```
    a[i]= SHRT_MAX/N *((float) rand()/(RAND_MAX + 1));
```

```
    fprintf(fpout,"%d\n",a[i]);
```

```
}
```

```
max = a[0];
```

```
for(i = 1; i < N; i++)
```

```
    if (a[i] > max)
```

```
        max = a[i];
```

```
printf("Najveci uneseni broj je %d\n", max);
```

```
system("PAUSE");
```

```
return 0;
```

```
}
```

Sortiranje metodom umetanja (Insertion Sort)

- Zadano je polje nesortiranih cijelih brojeva koje treba sortirati.
- Ideja algoritma: članovi polja se međusobno uspoređuju i manji član se uvijek stavi ispred većeg, procedura se napravi za sve članove polja
- Primjer: zadan niz 4, 8, 1, 2
- Počnemo s drugim elementom 8 koji se spremi u privremenu varijablu i krenemo u proceduru za prvi element 4: 8 je veći od 4, pa ne zamjenjuju mjesta
- Sad izaberemo treći element 1 i uspoređujemo ga s drugim elementom 8: on je veći od 1, pa drugi element ubacujemo na mjesto trećeg; zatim ponovimo za prvi element: on je također veći od 1, pa se prebacuje na drugo mjesto, čime dobijemo niz 1, 4, 8, 2
- Istu proceduru ponovimo za četvrti element: on je manji od trećeg i drugog, pa se oni pomiču za jedno mjesto gore i 2 dolazi na drugo mjesto; usporedna s prvim elementom pokazuje da su oni dobro sortirani i ne mijenjaju se njihove pozicije, pa je rezultat drugog prolaska sortirani niz 1, 2, 4, 8

```

#include <stdio.h>
#define N 30
void InsertionSort(int a[], int n);
int main(){
    int i;
    int a[N] = {21,99,10,4,7,12,3,66,9,0,55,27,18,1,6,8,15,2,14,5,19,76,17,13,82,11,16,71,50,30};
    printf("Nesortirano polje:\n");
    for(i = 0; i < N; i++)    printf("%d ", a[i]);    printf("\n");
    InsertionSort(a, N);
    printf("Sortirano polje:\n");
    for(i = 0; i < N; i++)    printf("%d ", a[i]);    printf("\n");
    system("PAUSE");
    return 0;
}
void InsertionSort(int a[], int n) {
    int i,j,k;
    for(j = 1; j < n; j++) {
        k = a[j];
        i = j - 1;
        while(a[i] > k && i >= 0) {
            a[i + 1] = a[i];
            i--;
        } a[i + 1] = k;
    }
}

```


- Algoritam nastavlja ovako (oznakom | odvojili smo naše "skraćeno" polje od ostatka koji je već sortiran):
 - Uspoređivanje : **3, 5**, 2, 6, 4 | 10
 - Nakon (eventualne) zamjene: 3, 5, 2, 6, 4 | 10
 - Uspoređivanje : 3, **5, 2**, 6, 4 | 10
 - Nakon (eventualne) zamjene: 3, 2, 5, 6, 4 | 10
 - Uspoređivanje: 3, 2, **5, 6**, 4 | 10
 - Nakon (eventualne) zamjene: 3, 2, 5, 6, 4 | 10
 - Uspoređivanje : 3, 2, 5, **6, 4** | 10
 - Nakon (eventualne) zamjene: 3, 2, 5, 4, 6 | 10
- Nakon ovog kruga zamjena opet je (ali ovaj put u "skraćenom" polju, bez elementa 10) na njegov kraj došao najveći element (broj 6). Sada ponovo skraćujemo polje i započinjemo novi krug zamjena:
 - Uspoređivanje : **3, 2**, 5, 4 | 6, 10
 - Nakon (eventualne) zamjene: 2, 3, 5, 4 | 6, 10
 - Uspoređivanje : 2, **3, 5**, 4 | 6, 10
 - Nakon (eventualne) zamjene: 2, 3, 5, 4 | 6, 10
 - Uspoređivanje : 2, 3, **4, 5** | 6, 10
- Element 5 došao je nakon ovog kruga zamjena na svoje pravo mjesto, pa opet skraćujemo polje za jedan element i započinjemo novi krug usporedbi:
 - Uspoređivanje : **2, 3**, 4 | 5, 6, 10
 - Nakon (eventualne) zamjene: 2, 3, 4 | 5, 6, 10
 - Uspoređivanje : 2, **3, 4** | 5, 6, 10
- Vidimo da u ovom krugu ni jednom nismo morali zamijeniti neka dva elementa. To znači da je niz sortiran, pa algoritam završava s radom.

```

#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#define N 30
void ispis(int[], int);
void bubble_sort(int[], int);

int main(){
int polje[N]={31,51,14,99,0,54,19,76,66,78,23,41,50,2,41,5,52,9,63,4,74,17,88,8,11,7,1,91,3,6};

    printf("Nesortirano polje:\n");
    ispis(polje, N);
    bubble_sort(polje, N);
    printf("Sortirano polje:\n");
    ispis(polje, N);
    system("PAUSE");
    return 0;
}

void ispis(int a[], int n){
    for(int i = 0; i < n; i++)
        printf("%d ", a[i]);
    printf("\n");
}

```

```
void bubble_sort(int a[], int n){
    int flag,temp;
    do {
        flag = 0;
        for(int i = 0; i < n - 1; i++) {
            if (a[i] > a[i + 1]) {
                temp = a[i];
                a[i] = a[i + 1];
                a[i + 1] = temp;
                flag = 1;
            }
        }
        n--;
    } while (flag != 0);
}
```